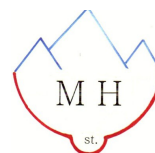

„Demokracie je boj!“

Vémyslický **REBEL**

ZÁŘÍ 2018

TÉMA: JÁ A KOMUNÁLNÍ VOLBY

DEMOKRATICKÁ BITVA VZPLÁLA!

„Co Bůh činí, dobře činí...“

Po dlouhých /a pro některé až nekonečných/ čtyřech letech se občanům vémyslickým naskýtá pravidelná možnost účastnit se demokratického klání o čest, prestiž, ale i výsadu být zastupitelem, zastupitelkou, až starostkou nebo starostou obce.

Nebude na škodu trošku zavzpomínat na dobu raně lidově demokratickou obce vémyslické. Naši dětskou duši ani tak nedeptaly obrázky Stalina a Klémy nad školní tabulí jako nepřehlédnutelný děs našich otců, matek, prarodičů i sousedů, když do obce přijela rudá komanda.

Pár měsíců „socialismu s lidskou tvář“ jsem strávil mimo městečko jako voják základní služby, a proto se k dění v rodné obci této doby nemohu vyjádřit na základě osobní zkušenosti.

Normalizace, reálný socialismus a místní občané ve Vémyslicích po srpnové okupaci tento stav buď politicky aktivně podporující nebo pasivně akceptující byli kolaboranti, zbabělci, pragmatici nebo Švejkové?

Samospráva obce byla v oněch časech sestavována na okresním výboru KSČ ve Znojmě bez ohledu na názor vémyslické pospolitosti. Když pomínu omezené možnosti tehdy stranicky limitovaných předsedů Místního národního výboru, v zájmu objektivitě uznávám, že paní Šrottová, „Jara“ Koubek z Tulešic, Jirka Staňků a Milan Doubek senior udělali pro rozvoj obce za daných podmínek maximum.

Pokud má někdo z vémyslických občanů důkazy, že mu bylo místní buňkou KSČ a výše uvedenými funkcionáři nezákonně, protiprávně, nemravně nebo jinak ublíženo, nechtě se obrátí na soudní stolicí. Já podobné křivdy minulosti už osobně, a hlavně zásadně, řešit nebudu.

2.

V případě oprávněných nároků je třeba se obrátit na demokratické soudy – anebo se vyrovnat s křivdou.

Socialistická recidiva nehrozí paradoxně od putinovského Ruska, ale od Evropské unie, kde naši demokratičtí předáci v Německém Trevíru odhalovali pomník hlavního ideologa komunistické nenávisti – Karla Marxe.

A právě tyto skutečnosti, souvislosti a nové ideologické hrozby musíme my, staří političtí veteráni, sdělovat mladé věmyslické generaci, která už naštěstí není zatížená předsudky minulosti, ale o to více vnímá problémy demokratických Věmyslic místo primitivního antikomunismu.

Vždy jsem se zastával a fandil mladým-zejména těm vzpurnějším, drzejším a rebelantským. Věmysličtí mládežníci sdružení ve Starostech a osobnostech pro Moravu jsou nejlepší esencí místní mladistvé dravosti, občanské uvědomělosti, zdravé kritičnosti a vlastního pohledu na společenské, politické, kulturní i ekonomické dění v obci.

Zásadním kladem volebního sdružení Starostů a osobností pro Moravu ve Věmyslicích je, že se dokázali zorganizovat bez paternalismu starých demokratických struktur v obci. Zdá se, že zásadní vliv pro zformování nového politického uskupení měl /dle pořadí na kandidátce Starostů /pan Maša. Je veřejným tajemstvím, že byl v minulosti do lidoveckého sdružení zlanářen více méně nečestným způsobem a když tuto praktiku prohlédl, zvolil si důstojnější společenství.

Pan Marek Kudláček – dlouholetý nejobětavější dřič a tahoun místních lidovců, kteří bezostyšně zneužívali jeho schopností a nezištné obětavosti ve prospěch obce věmyslické. Pro jeho vzpouru k lidovecké úskočnosti mám plné pochopení, protože jsem sám musel těžce řešit podobné dilema.

Apropó – je náhoda, že věmyslické lidovce s železnou pravidelností opouští ti nejschopnější jedinci, které klerikálové obloudili falešnými sliby?

Pánové Chaloupka, Coufal, Šeiner, Krejčíř a paní Součková už v nejrůznějších dobrovolných spolcích pracovali, a tudíž to nejsou žádní „zající“. Pánové Březina a Bilík jsou řemeslníci navazující „na zlaté české ruky“ a pan Bilík je pojmem v spolku hasičského sboru.

Jeich volební program je sympatický, promyšlený leč poněkud obecný a místy i naivní. Ona jistá devalvace volebních programů je po třiceti letech demokratické reality spíše pravidlem než výjimkou.

3.

Ale to musí posoudit arbitr nejvyšší-jeho veličenstvo volič.

Lidovci mě nezklamali. Předvolební leták s výškovým pohledem na Věmyslice a grafická barevná úprava nemá chybu. Ovšem seznam kandidátů spíš připomíná jihoitalské zvyky, kdy se dvě rodiny snaží vytvořit svérázné společenství k ovládnutí věmyslického prostoru.

Nejvíc mě ovšem pobavila lidovecká snaha „o zajištění včasné informovanosti obyvatel obce pomocí emailu „a nových moderních technologií“, zřejmě internetu. Potom se nabízí otázka, proč třeba zrovna pan ing.Pelaj jako bývalý zastupitel co nejrozhodněji protestoval proti mým několika oficiálně podaným žádostem o pořizování zvukového záznamu z jednání zastupitelstva městyse?

Perlička o věmyslické lidovecké mentalitě na závěr. Na poslední veřejném zasedání zastupitelstva Věmyslice jsem snad jako poslední vyjádřil svůj zásadní postoj, že při kritice místních poměrů nejsem v žádném případě motivovaný osobní záští ke komukoliv v hledáčku mé pozornosti. Na závěr jsem si dovolil požádat vážené zastupitelstvo o pořízení společné fotografie posledního zastupitelstva pro zveřejnění v nejčtenějším, nejpopulárnějším a nejznámějším věmyslickém periodiku – REBELOVI.

Zastupitelé se pobaveně a shovívavě usmívali mému přání a neměli námítky.

Zatímco jsem si připravoval fotoaparát, dost lehkomyšlně jsem prohlásil, že společná fotka bude důkazem, že zastupitel pan Holý také někdy plní své zastupitelské povinnosti a závazky...

To jsem neměl říkat. Pan zastupitel Holý vylétl ze židle jako podrážděná vos a nekompromisně prohlásil, že pořízení fotografie jeho maličkosti jako zastupitele je hrubým porušením jeho osobní integrity, poškozováním práv osobní nedotknutelnosti, ochrany lidské důstojnosti a jiných zločinů proti Listině základních práv a svobod...

Beru – ale proč se potom ten dobrý muž dlouhé roky rve do zastupitelstva i na funkci starosty a chudák Hrdina st. nemůže jeho oficiální portrét ani představit desítkám nových občanů vémyslickým...

Ať žije a vzkvétá nová lidovecká politika včasné a důkladné informovanosti občanů městyse v zastupitelstvu!

4.

Doubkovce si nechávám na závěr prostě proto, že v historii obce Vémyslice jsou nejúspěšnějším, nejstabilnějším a nejdynamičtějším samosprávným uskupením nejen v pohavlovském období, ale v dějinách městečka vůbec.

Jistě, je věci osobního názoru pohled na poslední čtyři zastupitelstva, v jehož čele stojí pan Doubek. Nejsympatičtějším politickým aspektem a jevem je nezpochybnitelný a neoddiskutovatelný fakt, že jsou skutečně nezávislým sdružením svobodných vémyslických občanů, kteří dokázali v obci maximum bez poklonkování a rektální alpinismus zkorumpovaným stranickým sekretariátům vydupat pro vybudování kanalizace a získat dotace ve výši devadesáti pěti procent. Víc než nemožné – je to zázrak, vedle něhož je zjevení v Lurdách banalitou. A k té kanalizaci je nutné připomenout, že předchozí zastupitelstva /i s mou účastí / budovala vodovod, plyn a telefonní síť, a naposled nechala Doubkovcům a firmě Ryšavý stavební lahůdku, kanalizaci, kterou místní stavební firma musela položit pod již existující síť. Občané, minimálně se orientující v stavební problematice ví, o čem mluvím – a venkovský osel zůstane oslem, i když ho pošleš do Paříže.

A další věc, kterou si cením na Doupkovcích jako nejzásadnější, nejdůležitější a nejdůvěryhodnější. Jakkoliv to zní blbě, je to obdivuhodná a stabilní kádrová politika na rozdíl od lidovců, kteří jednou za čtyři roky namáhavě a v potu tváře flikují volební kandidátku, v níž se obměňují uchazeči do zastupitelstva rychlostí přezouvání ponožek a ti nejschopnější znechuceně odchází do slušnějších sdružení.

V jisté pasáži volební programu Doubkovců však zásadně nesouhlasím s formulací, cituji: “ Začátky našeho sdružení ve vedení našeho městyse nebyly jednoduché “.

Tak to ne, páni Doubkovci! To bylo, útlocitné dámy a slabí jedinci dál nečtěte, řečeno nekompromisně pravdivou mluvou dlaždiče, víc než ku....ky těžké!“. Přechod od bolševika byl proti jejich těžkostem a problémům v oněch časech pouhou selankou.

Dá Pán Bůh, že v povolebním období se k tomuto tématu budu moci vrátit.

Štastnou ruku Vám přeje REBEL Milan Hrdina st.

„Někteří lidé vstoupí do našeho života a zase odejdou. Někteří zůstanou jen chvíli a navždy změní náš život.“ Neznámý autor